

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Lubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľa: **M. K.**, bytom Ď., P., proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o invalidný dôchodok**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. júna 2011, č. k. 25Sd/45/2011-28, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 23. júna 2011, č. k. 25Sd/45/2011-28 **m e n í** tak, že konanie o preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 22. decembra 2010, č. X. v spojení s rozhodnutím odporkyne č. X. z 9. júna 2011 **z a s t a v u j e** a rozhodnutie odporkyne z 9. júna 2011 č. X. **z r u š u j e** a vec jej **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 23. júna 2011, č. k. 25Sd/45/2011-28, potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 22. decembra 2010 v spojení s rozhodnutím odporkyne č. X. z 9. júna 2011 a rozhodnutím č. X. z 9. júna 2011.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odporkyňa rozhodnutím č. X. z 22. decembra 2010 podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) a podľa čl. 52 ods. 1 písm. a/ a ods. 4 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 priznala navrhovateľovi od 4. novembra 2010 invalidný dôchodok v sume 70,20 € mesačne, zvýšený od 1. januára 2011 na sumu 71,50 € mesačne s odôvodnením, že od 22. októbra 2010 má 45%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Rozhodnutím číslo X. z 9. júna 2011 podľa § 112 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení zrušila svoje rozhodnutie 22. decembra 2010. Ďalším rozhodnutím číslo X. z 9. júna 2011 podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona a podľa čl. 46 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnané osoby, samostatne zárobkovo činné osoby a členov ich rodín pohybujúcich sa v rámci spoločenstva navrhovateľovi priznala invalidný dôchodok od 22. marca 2010 v sume 79,20 € mesačne, zvýšený od 1. januára 2011 na sumu 80,70 € mesačne. Krajský súd predmetné rozhodnutia potvrdil, považujúc ich za zákonné. Dospel k záveru, že rozhodnutiami z 9. júna 2011 odporkyňa navrhovateľovi vyhovel, lebo posudkovým lekárom ústredia Sociálnej poisťovne bola miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zvýšená na 50%, ktorú považoval za zodpovedajúcu zákonu.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že v čase konania súdu bol hospitalizovaný na Psychiatrickej klinike UNM v Martine, o čom doložil potvrdenie. Poukázal na to, že chorobu, ktorú má je ťažko udržateľná pod kontrolou a je predpoklad opakovania hospitalizácie, preto stanovenú 50%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nepovažuje za zodpovedajúcu jeho zdravotnému stavu. Nie je schopný pracovať.

Odporkyňa k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľ v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené, a preto navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu v napadnutej časti je potrebné zmeniť.

Z obsahu spisov vrátane administratívneho spisu odporkyne vyplýva, že odporkyňa dňa 22. decembra 2010 rozhodnutím číslo X., priznala navrhovateľovi nárok na invalidný

dôchodok od 4. novembra 2010, pretože podľa posúdenia posudkového lekára mal pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. S určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľ nesúhlasil, proti rozhodnutiu odporkyne sa odvolal. Zdravotný stav navrhovateľa bol preskúmaný posudkovým lekárom ústredia Sociálnej poisťovne, ktorý zmenil dátum vzniku invalidity na deň 22. marec 2010 a zmenil aj mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zo 45% na 50%. Na základe tohto posudku odporkyňa v priebehu súdneho konania rozhodnutím číslo X. zo dňa 9. júna 2011 zrušila svoje rozhodnutie zo dňa 22. decembra 2010, číslo X.. Keďže zrušením rozhodnutie zaniklo, odvolací súd ohľadne rozhodnutí X. zo dňa 9. júna 2011 a číslo X. z 22. decembra 2010 rozsudok krajského súdu zmenil a konanie o ich preskúmanie ich zákonnosti zastavil.

Pokiaľ ide o rozhodnutie odporkyne číslo X. zo dňa 9. júna 2011 o priznaní invalidného dôchodku od 22. marca 2010 pre celkovú 50%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, odvolací súd sa so záverom krajského súdu o súladnosti rozhodnutia odporkyne so zákonom nestotožnil.

Z posudkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ bol dispenzarizovaný v psychiatrickej ambulancii pre bipolárnu afektívnu poruchu, ktorá sa u neho začala rozvíjať asi od r. 2001. Zo spisov ďalej vyplýva aj to, že navrhovateľ bol opakovane hospitalizovaný na psychiatrickej klinike s dg. bipolárna afektívna porucha a v deň pojednávania t.j. 23. júna 2011 bol opätovne hospitalizovaný na psychiatrickej klinike, o čom doložil potvrdenie pri podaní odvolania. Z posudku posudkového lekára zo dňa 3. mája 2011 vyplýva, že za rozhodujúce zdravotné postihnutie je považovaná ťažká forma poruchy nálad, zaradená v kap. V. položka 3b s 50%-nou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, t.j. na dolnej hranici z rozpätia 50-80%, a to z dôvodu, že dochádza k pomerne rýchlemu striedaniu fáz ochorenia a nie sú prítomné psychotické príznaky. Posudkový lekár nesúhlasil s odborným záverom psychiatra zo dňa 11. októbra 2010, že ani jedna fáza manickej depresie sa nedostala do úplnej remisie, čo odôvodnil tým, že o remisii ochorenia u navrhovateľa svedčia odborné nálezy psychiatra z 20. augusta 2010, 17. januára 2011 a 8. apríla 2011 - medzitým fázy dekompenzácie manickej alebo depresívnej.

U navrhovateľa ide o recidivujúcu depresívnu poruchu liečenú od roku 2008 s opakovanou hospitalizáciou na psychiatrickej klinike naposledy v júni 2011, s doposiaľ neznámym výsledkom, pretože navrhovateľ výsledok liečby ani prepúšťaciu správu súdu

nezaslal. Podľa názoru odvolacieho súdu s prihliadnutím na dlhotrvajúce psychické problémy navrhovateľa, sa nedá bez ďalšieho akceptovať názor posudkového lekára ohľadne ním stanovenej miery poklesu zárobkovej činnosti, pretože zdravotný stav navrhovateľa nebol komplexne došetrený a ani lekárke posudky nie sú bez rozporov. Vzhľadom na uvedený skutkový stav, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne z 9. júna 2011 o priznaní invalidného dôchodku bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Z toho dôvodu rozsudok krajského súdu aj v tejto časti zmenil a napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.

V ďalšom konaní odporkyňa doplní dokazovanie o nové posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa posudkovým lekárom za účasti aj odborného lekára – psychiatra. V novom posudku je potrebné prihliadnuť aj na novšie lekárske nálezy, vrátane správ z hospitalizácií navrhovateľa. Až na tomto základe odporkyňa vo veci znovu rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, lebo úspešný navrhovateľ náhradu trov neuplatnil a odporkyni náhrada trov zo zákona nepatrí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská